NOORD BRABANDER.

Dingsdag, 2 Juny 1829. **27**

Dicere verum
Quid vetat? HORATIUS.

POLEN.

WARSCHAU, 19 *mei.*

Sedert dat Z. M. de Keizer zich binnen onze muren bevindt, wappert het vaandel van het keizerrijk boven het koninklijk paleis.

Gister is Z. M. de Keizer bij de groote parade tegenwoordig geweest en de Keizerin zag dezelve voor de ramen van het paleis; eene ontelbare menigte heeft door vreugdegejuich haar genoegen, welke zij in de tegenwoordigheid van HH. MM. had, te kennen gegeven.

Ten 11 ure zijn de generaals, welke zich alhier bevinden, alsmede de officieren der beide legers, op het paleis aan Z. M. voorgesteld.

Van den 20.

Hunne Majesteiten de Keizer en de Keizerin, zullen den 2 junij aanstaande van hier vertrekken, en den 4 dier maand te Sybillenoord aankomen, waar hoogstdezelven den 5 en 6 junij zullen verblijven.

ENGELAND.

LONDEN, 27 *mei.*

Op een gerucht, dat de Keizer van Brazilië, uit hoofde van den onrustigen staat van zijn eigen rijk, besloten zou hebben de souvereiniteit van don *Miguel* met de daad te erkennen en zijne dochter naar Brazilië te doen wederkomen, merkt het ministerieel avondblad aan, dat, wel is waar, de Keizer aan den markies *de Barbacena* order gezonden heeft, om de jonge Koningin naar Rio terug te brengen, doch dat er sedert omstandigheden plaats gehad hebben, die met grond doen gelooven, dat Z. M. niet op het uitvoeren van dit bevel zal aandringen, en dat het voorts volstrekt onwaar is, dat hoogstdezelve eenige gezindheid heeft doen blijken, om het gezag, dat don *Miguel* zich aangematigd heeft, te erkennen of te bekrachtigen. De toestand van zaken en voornamelijk de onwil, waarmede de Brazilianen eene poging van hunnen souverein, om den troon van Portugal te heroveren; zouden aanzien, mogen dien Monarch weerhouden, om vijandelijke maatregelen tegen Portugal in het werk te stellen; doch zijne bijzondere gevoelens en de beginselen, van welke hij uitgaat, zijn steeds onveranderd gebleven.

FRANKRIJK.

PARIJS, 29 *mei.*

De burggraaf *de Chateaubriand* is zondag den 24 dezer te Lyon aangekomen en moest des anderendaags wederom vertrekken. Z. Excel. wordt donderdag avond of vrijdag morgen alhier verwacht.

— De graven *Ernest de Montebello* en *Pilorge*, behoorende tot het gezantschap van Rome, zijn heden alhier aangekomen.

— Eene ... vrouw, welker fortuin men hoogstens op een jaarlijksch inkomen van 400 franken schatte, is te Lyon overleden, en heeft bij uitersten wil aan die stad gemaakt eene somme van 200,000 franken, onder voorwaarde van een weeshuis te stichten.

— H. K. H. mevrouw de hertogin van Berry heeft gister de tentoonstelling van den beruchten walvisch uit Nederland, met haar bezoek meer dan een uur vereerd. De prinses heeft haar naam op het register der aanzienlijkste bezigtigers, hetwelk haar door den heer *Kestels*, eigenaar van den walvisch, werd aangeboden, ingeschreven en onder te kennengeving harer bijzondere tevredenheid, beloofd, dat zij met de kinderen van Frankrijk nader zoude terugkomen, om denzelven te bezigtigen.

— Het gerucht heeft te Londen geloopen, dat de Keizer van Brazilië voornemens was te hertrouwen en de hand eener dochter van den prins van Leuchtenberg (*Eugenius Beauharnais*) had doen verzoeken.

— Het ... kamer ... komt anderemaal een verlies te ondergaan. De heer *Brisson*, kamer-president, is aan de gevolgen eener beroerte, den 26 overleden.

NEDERLANDEN.

GENT, 31 *mei.*

Eergister namiddag om drie ure heeft Zijne Maj. de Koning alhier zijne plegtige intrede in ons ... gedaan; Z. M. bevond zich aan boord van een allerprachtigst koninklijk stoomjagt. Het gebulder van het grof geschut, het luiden der triomfklok, het spelen der karillons en de algemeene toejuichingen en vreugdegeroepen begroetten de aankomst van onzen doorluchtigen Souverein. De burgemeester en schepenen onthaalden den Koning bij hoogstdeszelfs aankomst, en in eene nabijgelegene tent kwamen de verschillende overheden en vele gezantschappen hunne hulde aan Z. M. aanbieden. Daarna stelde zich de stoet op marsch, welke was zamengesteld uit verscheiden detachementen huzaren en infanterie, met het muzijk aan het hoofd, het stads muzijk, de toonkundige maatschappij van *St. Cecilia*, een detachement der dienstdoende schutterij, de leerlingen van het koninklijk kollegie en de heeren studenten onzer hooge-school. Bij de St. Salvatorskerk gekomen zijnde, ontving Z. M. de gelukwenschingen van den eerw. heer pastoor, en op de Korenmarkt werd hoogstdenzelven van den eerw. heer *Pyke*, pastoor der parochie van St. Nikolaas, verwelkomt.

Onze stad had het vrolijkste aanzien; de straten waren opgepropt van menschen; de lucht weergalmde van de hardluidende vreugdekreten, en des avonds waren de stedelijke en voornaamste gebouwen verlicht. De luitenant *van den Eynde* reciteerde aan den Koning een vers, dat door Z. M. met welwillendheid is aangehoord.

'S HERTOGENBOSCH, 1 *juny.*

Bij besluit van 21 mei heeft Zijne Maj. de 146 loterij vastgesteld en bepaald; dat deze en volgende zullen bestaan uit twintig duizend loten en tien duizend prijzen, waarvan de trekking voor de 146e te Brussel op den 27 julij aanstaanden en verder beurtelings te 's Gravenhage en te Brussel zal plaats hebben. De splitsing der loten zal in geene kleinere deelen mogen geschieden, dan *twintigste.* De trekking zal op de voorheen gebruikelijke wijze gedaan worden; hieruit ziet men alwederom, dat *alle veranderingen geene verbeteringen zyn.*

— Den 28 mei heeft een prachtig middagmaal bij Z. K. H. de prins van Oranje plaats gehad, waarbij al de ministers en een groot getal staatsraden zijn tegenwoordig geweest.

— H. M. de koningin, reizende onder den naam van *gravin van Kamenock*, vergezeld van H. K. H. de prinses *Marianne*, moet te Bonn aangekomen zijn.

— Z. E. de minister van binnenlandsche zaken is den 29 mei des morgens uit Brussel naar 's Hage vertrokken en denzelfden dag aldaar aangekomen. Men verneemt, dat hij slechts korten tijd in die residentie zal vertoeven.

— Ook meldt men van daar, dat den 29 de kabinetskourier *Ginot*, van Rome, met depêches is aangekomen; welke laatste onverwijld naar Z. M. te Gent zijn gezonden. Dit schijnt geen kwaad voorteeken te zijn.

— De dagbladen, de natie en hare vertegenwoordigers hebben billijke klagten aangeheven, nopens de verkeerde oogmerken van het ministerie, hetwelk onze hooge-scholen met eene menigte Duitschers heeft opgehoopt, waarvan de meeste, zelfs bij hen, bij naam en faam onbekend zijn, en hetgeen erger is, waarvan sommigen ondankbaar genoeg zijn, om de Nederlanders in de duitsche dagbladen, als een volk van *carmagnolen* en roode mutsen af te schilderen en anderen laag genoeg zijn, om, ter eere van den heer *van Maanen*, de aangenaamheden van eene besluit-wet, welke door de natie en haren Koning zelfs

is geschandvlekt, met ophef te vermelden; maar laten wij die Duitschers daar, terwijl het thans te hopen is, dat het ministerie, tot meer vaderlandslievende beginselen teruggekeerd, hoogleeraren zal weten te zoeken, dáár waar volgens het zeggen van de heer *van Gobbelschroy*, zich een rijk geslacht van verscheidene en grondige kennis voordoet.

Evenwel zijn er anderen, waarvan geen enkel woord gezegd is en die echter wel verdienen, dat men van hen gewage; immers hunne tegenwoordigheid als hoogleeraren aan de hooge-scholen van het zuiden, is een geheel stoffelijk bewijs des bestaans van eenen staat van zaken, die voor ons zuidelijke Nederlanders, niet zeer vleijend is.

Wij zullen ons verklaren. De hooge-school van Luik telt vier hollandsche hoogleeraren, Leuven en Gent een gelijk getal, hetwelk juist een twaaftal uitmaakt; doch weten wij, dat aan de hooge-scholen van het noorden, geen enkele Nederlander een leerstoel bekleedt. Zijn wij dan weetnieten? kunnen onze hoven van hooger beroep, welke op het tijdstip, dat de hoven van kassatie des keizerrijks bestonden, bij de hoven van Frankrijk eenen zoo verheven rang bekleedden, geene bekwame mannen meer opleveren, om de regtsbeginselen in Holland te onderwijzen? Moet onze geneeskunst, voor de wetenschap van eenige hyppkraten uit het noorden, altijd, wanneer een leerstoel aldaar opengevallen is, bukken? Zijn de werktuigen, de talrijke molenwerken, ja de geheele nederlandsche nijverheid niet dáár, om door daadzaken te bewijzen, dat onze geleerden in de wis- en natuurkunde zoodanige vorderingen gemaakt hebben, welke de lievelingen van den heer *van Ewyck*, nog zoo spoedig niet bereiken zullen; dat de regering dan eindelijk de oogen opene, en dat, vermits zij den twijfel, welke men over hare goede trouw alsnog zoude kunnen opperen, als het ware voor eene beleediging beschouwt, zij in eene nieuwe verbetering toestemme. Door de zuid-nederlandsche leerstoelen met Hollanders te bekleeden, terwijl men aan de noordelijke hooge-scholen, geen enkel Zuid-nederlander ziet, doest men den naijver onder ons uit en bij gevolg de wetenschap zelfs en doet men alzoo den geest van tweedragt onder twee volken, welke slechts een eenig moesten uitmaken, onderhouden.

(*Éclaireur Politique.*)

— In de provincie West-Vlaanderen heeft zich mede een grondwettig genootschap, onder den naam van *Association Constitutionnelle* opgerigt, waarvan elk goed burger met volle regt lid kan zijn. Deze vereeniging heeft tot onderwerp alle misbruiken hoegenaamd der regering aan te toonen, de stem tegen alle aanmatiging of wederregtelijke aanvallen op de regten en nationale waarborgen te verheffen en de buitensporigheden en miskenningen daarvan door alle regtsmiddelen te beteugelen.

Een iegelijk, die in zijne regten mogt verkort zijn geweest, zal hulp en bijstand in deze *associatie* vinden, welke nimmer den eerbied, aan den Vorst verschuldigd, zal vergeten, en zich in oppositie tegen de regering stellen, dan wanneer en telkens zij de regten en voorregten der natie zal miskennen. (*Catholique.*)

— Men verzekert, dat de kommissie voor het hooger onderwijs, welke hare zitting te Brussel hield, hare werkzaamheden heeft geëindigd.

— In den *Belge* leest men onder anderen:

»Boven en behalve de gelden bij de begrooting daarvoor toegestaan, heeft het amortisatie-syndikaat aan het fonds van de nationale nijverheid, de onmatige somme van drie millioen achtmaal honderd duizend gulden, voorgeschoten; zoodat in plaats van vijf millioen, zijnde het gezamenlijke bedrag der vijf begrootingen van 1823 tot en met 1827, het fonds der nationale nijverheid, acht millioenen achtmaal honderd duizend gulden aan den staat heeft gekost, zonder nog het jaar 1828 te rekenen. — Is het door dusdanige bij de wet niet veroorloofde voorschotten, dat het syndikaat aan het doel van deszelfs instelling beantwoordt? Is het op deze wijze, dat het aan den taak zal beantwoorden, om de amortisatie der openbare schuld te overhaasten?

»Nog eene andere opmerking, die wij aan onze lezers moeten mededeelen, bestaat hierin: het fonds voor de nationale nijverheid is hoofdzakelijk daargesteld, om de nationale nijverheid te gemoet te komen, in de onvoorziene verliezen, die dezelve mogt ondergaan, ten gevolge van de zeer geringe inkomende regten op buitenlandsche waren; en deze geringe inkomende regten strekken natuurlijkerwijze, om den handel te bevoordeelen: met welk regt dus, worden er uit het fonds voor de nationale nijverheid, 90 à 100 abonnementen (wij weten het juiste getal niet naauwkeurig op te geven) aan het *Handelsblad* te Amsterdam uitbetaald? —

»Immers dit dagblad houdt zich genoegzaam uitsluitend bezig, met de zaken den handel betreffende; men wijkt dus geheel en al af van de eigenlijke bestemming, wanneer men van het fonds der nationale nijverheid een dusdanig gebruik maakt. — Het *Handelsblad* bevat wel is waar nu en dan eens artikels, die een geheel ministerieel voorkomen hebben, het departement der openbare nijverheid kan die artikels echter waarlijk niet aan hetzelve doen toekomen, dezelve schijnen veeleer uit de bureaux van den heer *van Maanen* voort te komen, daar zij ons telkens op nieuw de welbekende en geliefkoosde begrippen van dien minister opdisschen, omtrent de *niet-verantwoordelykheid*, enz.» —

Wij voor ons gelooven niet, dat deze artikels geschikt zijn, om de nationale nijverheid te begunstigen, noch het voor de 90 abonnementen besteedde geld kunnen regtvaardigen.

— Uit Maastricht meldt men, onder dagteekening van 28 mei, het volgende:

»Men kan niet dan den godsdienstijver toejuichen, welke alhier, voor zoo verre de omstandigheden zulks toelaten, een oud gebruik heeft doen herleven, hetwelk jammerlijke gebeurtenissen alleen hadden doen ophouden. De overblijfsels van vele heiligen, die men voorheen eerde en in de kollegiale kerk van den heiligen *Servaas*, alle zeven jaren, gedurende acht dagen, zoo als uit autentieke stukken van de 14ᵉ en 15ᵉ eeuw blijkt, openlijk vertoonde, zijn op nieuw, doch binnen de kerk alleen, uitgesteld en met eene groote plegtigheid, gedurende het octaaf van den heiligen *Servaas* en wel den 13, 17 en 24 dezer, ter eerbewijzing der geloovigen vertoond. Eene toevloed van volk, welke men zich niet herinnert immer gezien te hebben, heeft bewezen, dat de godsdienstige gevoelens der oude tijden in het geheel niet zijn uitgedoofd.»

— De kleine *Josephina*, in wiens oogen men leest *Napoleon Empereur*, is bij HH. KK. HH. de prins en prinses van Oranje en vele aanzienlijke personen van rang, welke op het paleis van den prins vereenigd waren, toegelaten. Een elk was verwonderd over dit verschijnsel en betuigde voor dit lief kindje, hetwelk 4 jaren oud, klein, blond van haren en blaauw van oogen is, gevoelens van goedheid en belangstelling.

— Een tweeling, welke van den onderbuik tot aan de voeten slechts een persoon uitmaakt, geboren te Sarrari, den 12 maart laatstleden, bevindt zich thans te Turin (in Italië) in goede gezondheid. De twee aangezigten zijn naar elkander gekeerd. De ligchamen zijn gelijkvormig, maar dat aan de linkerzijde schijnt het sterkste te zijn. Deze aaneen geboren meisjes zijn door den kapellaan der kerk van St. Apollinaris te Sarrari gedoopt geworden, onder de namen van *Rita Franpisca* en *Christina Philiphina* Hun vader *Joannes Baptista Parodi* zal dezelve naar Milanen brengen. Bij deze gelegenheid verhaalt men, dat zeker persoon, met twee hoofden, 28 jaren oud geworden is.

— De natuurlijke geschiedkundige verzameling der hoogeschool te Gent is dezer dagen met eenen vogel verrijkt, die zij nog niet bezat, namelijk de *Colymbus Arcturus*, die volgens *Linneus*, aan Groenland en aan de poolstreken toebehoort. Het maaksel zijner vlerken toont aan, dat hij in onze streken gevonden is. Deze vogel werd door den heer *Reyntjes*, burgemeester van Berchem geschoten en aan den heer gouverneur gezonden, welke hem aan de verzameling der hoogeschool ten geschenke heeft gegeven.

— Den 24 dezer, om 11 uren des avonds, is te Brussel, in het papiermagazijn van den heer *Aulaerts*, bij den entrepot, een hevige brand ontstaan. Niettegenstaande de spoedigste hulp, is bijna het geheele gebouw met al wat er in was, de prooi der vlam geworden. De hertog *van Ursel*, de heeren kolonels en verscheidene oversten van het garnizoen en der schutterij, de direkteur-generaal der politie, de minister *van Gobbelschroy* en de spuitgasten hadden zich al dadelijk ter plaats van den brand begeven, welke laatste de vlam overmeesterd en de naburige huizen gelukkig behoed hebben. De oorzaak van dezen brand is nog niet bekend. De schade wordt op *f* 27,000 geschat. Het huis was niet voor brandschade verzekerd.

— De londensche *Courier* verzekert thans stellig, dat

het engelsch parlement binnen veertien dagen gesloten wordt.

— Een brief uit Rome, gedagteekend 16 mei meldt, dat op den 18 een consistorie zal plaats hebben, waarin de bisschoppen van Luik, Gent en Doornik, bekwaam verklaard zouden worden. Deze tijding komt uit eene zeer goede bron voort en wij twijfelen niet of binnen weinige dagen zal dezelve officieel bekend gemaakt worden.

(*Courrier de la Meuse.*)

— Men schrijft uit Munich: « De hoogleeraar *Gruithuisen* heeft ontdekt, dat de zon onafhankelijk van hare zigtbare oppervlakte, eene ontkennende straalbuiging te weeg brengt. »

— De dagbladen der Vereenigde Staten melden den dood van *Georges Washington Adams*, oudsten zoon van den laatsten voorzitter, die in eene vlaag van krankzinnigheid op zijne reis naar Washington, zich in zee geworpen heeft.

— *Is het waarheid*, dat bij een koninklijk besluit verboden is, dat praktiserende advokaten en anderen, die ten eenemale van de regering onafhankelijk zijn, zonder vergunning van den Koning geene zitting in het kollegie van provinciale gedeputeerde staten kunnen nemen, uit hoofde men hunnen invloed vreest; *zoo ja*, waarom verbiedt dan de regering ook niet, dat ambtenaren, zoo als direkteurs, inspekteurs, controleurs, die ten eenemale aan haar afhankelijk en hun stukje brood verschuldigd zijn; die voor den geregelden loop van zaken op hunne bureaux te huis behooren, zich met geene provinciale aangelegenheden mogen bemoeijen? Wie dezer hebben den meesten invloed? Wie is minder afhankelijk en beter in staat de grondwettige belangen der ingezetenen tegen de aanvallen van sommige ambtenaren te verdedigen en onpartijdig te beslissen?

— Daar het, uit hoofde der lage omstreken van 's Bosch, die veelal 's winters onder water staan, niet wel mogelijk is een geschikt kerkhof in de nabijheid dier stad aan te leggen, verzekert men, dat sommige lieden, die zeer bevreesd zijn voor de besmetting der dooden, het voorstel willen doen, om de kerkhoven van 's Bosch te laten waar ze zijn en de stad te verplaatsen.

— Het brusselsche tijdschrift *de Katholikon*, dat sedert ruim één jaar zachtkens was ingeslapen, is, zegt men, te Breda herrezen; doch zou nog niet geheel van zijnen ruikenden adem bevrijd zijn.

— Eindelijk en ten laatste is de bloedwet van 1815 met al deszelfs gevolg de eeuwigheid in, doch zij zal zoo spoedig niet aan de vergetenheid onttrokken zijn; verbeidend en met ongeduld heeft de natie de vrijheid der drukpers te gemoet gezien; eene nieuwe tijdrekening opent zich voor Nederland, de wet van den 16 mei 1829, houdende aanvulling van eenige gapingen in het wetboek van strafregt, is ten langen laatste uitgegeven en in de *Staats-Courant* van heden bekend gemaakt.

VERKIEZINGEN.

Ridderschap.

Op heden zijn de heeren *J. B. Baron van Hugenpoth tot den Berenclauw* en jonkheer *W. A. A. L. von Geusau* op nieuw herkozen als leden der provinciale staten.

In de plaats van den baron *J. D. van Thuyll van Serooskerken*, thans lid van de tweede kamer der staten generaal, is benoemd, jonkheer *A. Martini van Geffen*.

Stedelyken stand.

's Hertogenbosch. Zijn benoemd de heer *P. H. van Fenema*, wethouder der stad en de heer *Joseph Vermeulen*, lid van den raad der gemeente.

OVER DE LAATSTE ZITTING DER STATEN-GENERAAL.

Ziedaar dan, deze merkwaardige zitting gesloten. Geene andere heeft grootere uitwerkselen voortgebragt. Men kan zeggen, dat zij niets anders, dan eene lange reeks van belegering en nederlaag voor het ministerie geweest is, en hetgeen op dit oogenblik de meeste verwondering baart, is, dat de heeren *van Maanen* en *van Gobbelschroy* toestemmen, om hunne portefeuille te behouden.

Deze laatste, inderdaad, schijnt zich op dit oogenblik te vleijen en de hoop te koesteren, om alleen de schipbreuk te ontkomen. Maar zoude hij slagen? Zal het hem voor de tweede reis gelukken, een gedeelte der oppositie te blinddoeken? Dit is niet zeer waarschijnlijk; immers, het is niet met aanspraken en ontkenningen, dat hij de op hem drukkende daadzaken zal uit den weg ruimen. Niets, ongetwijfeld, verhindert hem, om zich tot een nieuw gevecht voor te bereiden en in 's Gravenhage eenen laatsten aanval af te wachten. Welligt is het te verlangen, dat hij van zijnen post zoo spoedig geen afstand doet en de natie de gelegenheid geeft, om hem geheellijk en ten volle te beoordeelen. Onder de vraagpunten, welke tot heden sedert de opening der zitting, in den boezem der staten-generaal zijn behandeld, moet men die over de drukpers, de verzoekschriften en de beide begrootingen opmerken. Voor de drukpers heeft het ministerie, ondanks deszelfs kwaden wil en bekende halsstarrigheid, na maanden geweifeld te hebben, zich genoodzaakt gezien, om de hoofdzakelijke waarborgen, door de oppositie en de vertegenwoordigers der natie gevorderd, te geven. Ten aanzien der verzoekschriften, komen ons de door haar verkregene uitkomsten hierdoor minder groot voor, dan zij voor de gevolgen zijn, welke zij zelve zullen hebben. De natie heeft gezien, wat eene vertegenwoordigende regering is; zij weet thans hoedanig zij regt kan verkrijgen, zonder hare toevlugt tot het geweld te nemen; zij kent den pligt van eenen burger onder eene dergelijke regering en voortaan zal de weg der willekeur niet zoo gemakkelijk meer worden geopend.

Het is niet te wenschen, dat het volk zich meer met de staatszaken, dan met zijne bijzondere werkzaamheden bezig houdt, het is gevaarlijk wanneer zich dit teeken voordoet; doch dit gevaar bestaat dubbel, wanneer het volk de staatszaken ten eenemale uit het oog verliest; zoodanig is de staat, waar wij uit geraken. Voor vijftien jaren hadden wij eene grondwettige regering, zonder hieraan te twijfelen, dat is, zonder dezelve te kennen; ook behandelde onze excellentien ons, even alsof de grondwet niet voor ons was. Er vormde zich een gevoelen, dit gevoelen heeft zich, bedaard gelijk de natie, onbuigzaam, omdat het ten gevolge van groote lessen is ontstaan, welke de willekeur ons gegeven heeft, gevestigd, en zal, gelijk een schrijver over het openbaar regt zegt, door zijne onbewegelijkheid, tegenstand bieden; het zal zich telkens als het gevorderd wordt, verklaren en tegen de eerste proeven van dwingelandij verzetten, welke het zal voorkomen of verijdelen.

Zoodanig is de stand, waarin de verzoekschriften ons schijnen gebragt te hebben, of om beter te zeggen, zoodanig is de geest, die dezelve heeft doen geboren worden.

Deze volksklagten zijn, inderdaad, overal niet even wel onthaald geworden; vele vertegenwoordigers der natie hebben dezelve voor oproerige kreten beschouwd, anderen hebben er openlijk den spot mede gedreven; eene schandelijke list schijnt in het werk gesteld te zijn geweest, om voor te komen, dat deze tot aan den voet des troons geraakten; de eerste kamer heeft dezelve afgeweerd! maar haasten wij ons, met hier de uitdrukkelijke verwerping, door onze pairs tegen zoo vele billijke vorderingen, aan diegenen te vermelden, welke verdienen regt te wedervaren. Hulde aan de heeren *van Aerschot, Trasignies, Bethune, van der Burcht* en hunne medewerkers! hunne namen zijn onafscheidelijk aan die onzer meest toegenegene verdedigers verbonden.

Het aannemen van het tienjarig budjet was voor het ministerie eene overwinning; maar welke overwinning? Eene overwinning, welke niets anders, dan een teeken van zwakheid en dood was, en die ons buitendien hielp, om de waren steunsels der vrijheid te onderscheiden van die, welke te lang de oogen van het publiek geblinddoekt hadden.

Het verwerpen van de tienjarige begrooting is eene bijna eenige daadzaak in de parlementaire jaarboeken. Welk tooneel als dat eener bijna stilzwijgende kamer, die geduldig de lange gebeden van drie ministers aanhoort, en zich vergenoegt met een harer leden te belasten, om te antwoorden, *dat zij niet kan!* Niemand drukt zich schooner, grootscher, treffender en meer nadrukkelijk uit, dan die oude voorstander der vrijheid, de deken der verdedigers onzer regten, de achtbare heer *de Secus*, welke de tolk zijner grootmoedige ambtgenooten zijnde, verklaart, dat hij niet genoeg is onderrigt, om zijne toestemming aan de voorgestelde wetten te geven.

Het verwerpen der wet *Barthélémy* door de eerste kamer, levert stof tot twee aanmerkingen op; de eerste is, dat de weigering, om een voorstel der tweede kamer hoe-

genaamd aan te nemen, eene gekozene partij schijnt; men wil onze afgevaardigden niet gewennen, om van het voorregt, hetwelk art. 114 der grondwet hun verleent, gebruik te maken; de tweede bedenking bestaat hierin, dat de regeling van het regterlijk gezag nog andermaal uitgesteld is, en deze overweging is droevig. Wanneer zullen wij onherroepelijke regters en eene regtbank hebben, om over onze hooge ambtenaren te vonnissen?

Indien de zitting, welke afgeloopen is, nog eenig ander verschijnsel aanbiedt, dan is het de schifting tusschen het zuiden en noorden; dit is een kwaad, hetwelk voortaan onnoodig is te verbergen. Deze verdeeling had zich meermalen, doch nimmer op eene meer uitdrukkelijke wijze doen zien. Inderdaad, hier kunnen wel uitzonderingen gemaakt worden, doch zij zouden de algemeene aanmerkingen niet kunnen verijdelen. Wij hebben elders over deze verdeeling en de oorzaken, die dezelve schenen te weeg te brengen, gesproken; wij zijn te dien opzigte niet van gevoelen veranderd. Telkens, dat wij de groote belangen, waarover dit jaar gehandeld is, te behandelen hebben, zal men zien, dat zich de tweede kamer verdeelt, gelijk men tot heden gezien heeft; maar de afgevaardigden van het noorden zullen, gelijk wij reeds opgemerkt hebben, ook onder hen zoo vereenigd niet blijven, als zij tot heden aanhoudend geweest zijn. Noord-Braband zal zich van de andere noordelijke provincien afzonderen; dit is eene voorzegging, welke wij durven doen, en dan zal de worsteling voor de belangen der vrijheid niet zeer gevaarlijk meer zijn. (*Courr. de la M.*)

Het navolgend artikel is ons ter plaatsing toegezonden:

« De volkomene vrijheid van godsdienstige begrippen » wordt aan elk gewaarborgd. »

Zoo luidt het 190e artikel der grondwet: hoe heeft men de vrijheid van de godsdienstige begrippen der katholieken gewaarborgd? met de plaatselijke besturen in het geheim te gelasten, om over degene te waken, die mondelings of schriftelijk de onafhankelijkheid van het opperhoofd der roomsche Kerk zouden leeren. Hoe verder? met voor de roomsch-katholieke eerdienst eenen minister aan te stellen, die zoo deugdelijk katholiek is, dat de katholieken zijnen protestantschen voorganger sedert lang terug wenschen. Hoe nog? met in gemeenten, waar geene enkele protestantsche ziel gevonden wordt, aan het onderwijs van katholieke kinderen, protestanten, ja openbare tegenstrevers te plaatsen. Hoe nog al? met overal in de lagere scholen in handen van katholieke kinderen, schoolboeken te stellen, die de grofste dolingen en lasteringen tegen hunne godsdienst behelzen. Hoe eindelijk nog? met de jongelingen, welke zich voor den roomsch-katholieken priesterstand bestemmen, tot een collegie te dwingen, waar zij onder andere door protestantsche leeraars *daartoe* moeten gevormd worden.

« Aan alle godsdienstige gezindheden, in het koningrijk » bestaande, wordt gelijke bescherming verleend. »

Zoo luidt het 191ste artikel der grondwet: hoe heeft men aan de katholieken gelijke bescherming verleend? met hunne kweekscholen te sluiten, terwijl die aan protestanten en joden volkomen vrij gelaten worden: met eenen hunner priesters, die slechts in een bijzonder gezelschap drie latijnsche verzen ronddeelde, waarin het protestantendom zich gehoond waande, voor een jaar te *St. Bernard* te plaatsen, terwijl een protestantsche publicist, die in hollandsch proza de lompste leugens en lasteringen tegen de katholieken uitbraakt, ongehinderd daarin mag voortgaan: met ten behoeve der protestantsche eerdienst slechts 1/2 minder, dan voor de katholieken, op de begrooting te brengen, ofschoon de katholieken driemaal zoo sterk in bevolking zijn.

Ziedaar den waarborg, de gelijke bescherming der katholieken in de Nederlanden!

En nu komt een *Donker-Curtius* in de vergadering der staten nog openlijk zeggen: « wanneer ik zie, dat die gezindheid zich beklaagt, die het meeste bevoordeeld wordt, » dan begin ik eenig wantrouwen te gevoelen en te duchten voor eene geheime strekking, om aan die gezindte » en aan hare geestelijkheid een volkomen overwigt te bezorgen. »

Nederlanders, leest, ziet en oordeelt!

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, *den* 29 *mei* 1829.

Werk. sch.	57¾ à 58¼	Spanje . .	33¼ à 34
Rest. Uitges.	7/8 à 15/16	——— Parijs	8½ à ¾
Kans-Biljett.	20 à ½	——— Koup.	8½ à 10½
Stellen. . .	6900 à 6950	Weenerbank	89½ à ¾
Am. Synd.	100¼ à ½	———	74¼ à 75
Losrenten	97¾ à 98¼	——— Certif.	51 à ½
Handelmaats.	86½ à 87	Metalique	95 à ½
Fr. Renten	79½ à 80	——— L.	95 à ½
———	à	Bank-aktien	1335 à 1340
Cert. te Parijs	73½ à 74	Aand. *R.* *f* 100	196 à 198
Rusl. *Hope*	100 à ½	Dito *f* 250 .	376 à 378
—— Insch.	56¾ à 57¼	Ital, Mont. . .	à
—— Certif.	57¼ à ½	Napels Cert.	78¾ à 79¼
—— Hamb.	87¾ à 88	Dito in Napels	80 à ½
—— Londen	88¾ à 89½	Dito in Lond.	83¾ à 84¼
Pr. Lond. 1.	111 à 112	Eng. Gekons.	88¼ à ½
——— 2.	111 à 112	N. Rus. L. A.	99 à ½
Den. Lon. 3.	65¾ à 66	——— B.	à

BEKENDMAKINGEN.

Groot assortiment Lakens,

BIJ J. W. VOGELPOEL, TE *'s HERTOGENBOSCH.*

B. E. GLASER, van *Brussel*, heeft de eer, het Publiek te berigten, dat hij alhier is gearriveerd met eene SCHOONE PARTIJ *LAKENS*, in alle kleuren, die bij hem voor den civielst mogelijken prijs, gedurende zijn verblijf binnen deze stad, zijnde den tijd van *zes dagen*, te koop zijn.

*** Door vertrek UIT DE HAND TE KOOP, eene aanzienlijke en sedert drie jaren nieuw opgebouwde HEERENHUIZINGE, voorzien van verscheidene Kamers, Keukens, vijf Kelders, Zolders, voorts Stalling, Pakhuis en Schuur; mitsgaders eenen nieuw aangelegden Tuin en Boomgaard, groot omtrent een Bunder: alles staande en gelegen in het midden van het groote, aangename en volkrijke *Dorp UDEN*, Kanton *Ravenstein*, 2½ uur van *Grave* en 4 uren van *'s Hertogenbosch*, zijnde in hetzelfde huis, welke tevens zoo door ligging, als groote zolders, zeer geschikt is voor den Graanhandel, sedert verscheidene jaren de Wijn-negocie met succes geëxerceerd, en welke affaire ook kan overgenomen worden.

Te bevragen, ten Kantore van den Notaris *VAN FENEMA*, te *'s Hertogenbosch*. Brieven franko.

VERPACHTING

VAN DEN

WINDKORENMOLEN en *ROSMOLEN*,

met eene annexe Woning en Stalling,

te Grave.

De Eigenaren van den *WINDKORENMOLEN* en *ROSMOLEN* te *Grave*, zullen, door het Ministerie van den Notaris *VAN DER MARCK*, residerende te *Grave*, ten Herberge van *HAASEN*, in het *Nederlandsch Bierhuis*, achter het Stadhuis aldaar, op vrijdag den derden Julij dezes jaars (te beginnen voor den inzet des morgens te tien uren, en voor den toeslag des namiddags ten vier uren), publiek en voor alle man en aan de meestbiedenden, voor den tijd van zes achtereenvolgende jaren, met drie echter, van wederzijden, te kunnen dis seren, verpachten:

De *WINDKORENMOLEN*, staande en gelegen in het Bastion *Oranje*, benevens de *ROSMOLEN* en MOLENAARS- en KARDRIJVERS-WONING, met annexe STALLING, staande en gelegen in de *Begynenstraat*, te *Grave*.

Waarvan de aanvaarding zal wezen, PRIMO OCTOBER dezes jaars achttien honderd negen en twintig. —

Zullende de conditien veertien dagen voor den dag der Verpachting, ten Kantore van gemelden Notaris (bij wien ook nadere informatie te bekomen is) ter lezing liggen.

ZEG HET VOORT.

Te 's BOSCH, bij de GEBROEDERS LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, *Apostelstraat*, *H*, no 20.